

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 148/2016
01.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном поступку против окривљеног М.А., због кривичног дела тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.А., адвоката М.Л., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Неготину К бр.632/13 од 15.04.2015. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.750/15 од 28.10.2015. године, у седници већа одржаној дана 01.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.А., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Неготину К бр.632/13 од 15.04.2015. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.750/15 од 28.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину К бр.632/13 од 15.04.2015. године окривљени М.А. оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године.

Наведеном пресудом обавезани је окривљени М.А. да суду на име паушала исплати износ од 6.000,00 динара, и трошкове кривичног поступка исплаћених из буџетских средстава суда у износу од 5.684,00 динара као и оштећеном Д.П. на име трошкова кривичног поступка износ од 3.000,00 динара, све у року од 15 дана под претњом принудног извршења док је оштећени Д.П. упућен да имовинско правни захтев оствари у парничном поступку.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.750/15 од 28.10.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног М.А., а пресуда Основног суда у Неготину К бр.632/13 од 15.04.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног М.А., адвокат М.Л., због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, и

погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновну одлуку или да побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и 487. став 1. ЗКП одражо седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.А. је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношења захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног за подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1.), члан 439. тачка 1.) до 3.) и члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.А. који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, као основ подношења захтева наведена је битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у првостепеном и другостепеном поступку.

Наведено међутим, по ставу Врховног касационог суда не представља законске разлоге у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због којих би окривљени, као овлашћено лице, могао поднети захтев за заштиту законитости, а како осим ових разлога у захтеву није наведен ниједан други разлог који би могао бити предмет побијања законитости одлуке у опсегу који ЗКП у члану 485. став 4. таксативно набраја, захтев је оцењен као недозвољен.

Поступајући на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.А.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**